

- Es més útil la lluna.
- Ca; no, senyor; és millor el sol.
- ¡Què m'explica a mi! La lluna surt a la nit, i, en canvi, el sol surt de dia, quan no fa cap falta la claror.

Sobre'ls nois que s'enfilen als tramvies

Per humanitat

AMB aquest epígraf la Junta Provincial de Protecció a l'Infancia ens envia la següent nota, la reproducció de la qual ens demana: «La Comissió Permanent de la Junta Provincial de Protecció a l'Infancia i Mendicitat, en la seva última reunió va acordar, per medi de la premsa, cridar l'atenció del públic sobre'ls ballets que s'enfilen darrera dels tramvies, cotxes i demés similars.

Apart de que això resulta sempre un espectacle incivil, indecorós i que ha de causar, sens dubte, molt mal efecte a tot estrany que visiti nostra capital, és origen de molts incidents lamentables que fàcilment se poden evitar.

Fa pocs dies, un periòdic d'aquesta localitat donava la veu d'alerta en aquest mateix sentit al ressenyar el succés de dos bailets que foren víctimes de la seva imprevisió. No fa molt temps una distingida personalitat tingué el sentiment de veure com morien dos nens sota del seu automòbil, aont anaren a parar al deixar-se anar bruscament del tramvia. I no fa falta enumerar més casos, perquè la seva llista es faria interminable, además de que apenes hi haurà cap persona que no n'hagi presenciat algún.

La Junta, doncs, en nom d'aquests xicots ignorants del perill a que s'exposen, i per la mateixa cultura i bon nom de Barcelona, creu del cas cridar l'atenció de les autoritats i sol·licitar la cooperació del públic, per a donar fi a semblants espectacles.

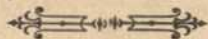
Per humanitat i ciutadania el públic deuria fer-se d'això un càrrec de consciència: no costa res, a l'adonar-se d'aitals bailets, amonestar-los amb afecte, fer-los veure el perill que corren i invitar-los a que baixin.

Es vergonyós tenir de consignar que, algú que en repetides ocasions tractava de persuadir als bailets de què baixessin, era mirat amb certa estranyesa pels demés concurrents, com si veiessin en ell un egoista que li sapigués mal el que aquells nois s'aprofitessin de la comoditat.

Aquest sentiment de compassió mal entesa hi ha que desterrar-lo

per a sempre d'entre nosaltres. No dubta la Junta que això es conseguirà, com s'ha conseguit acabar amb altres indignitats, desde'l moment que tots els ciutadans se donguin bastant compte de lo inculte que resulta l'espectacle i dels molts perills i desgracies que ocasiona.»

ABECÉ

Fil de llum

Fil de llum entrà a la sala
boi besant a mos fillets,
que dormien amb dolç somni
un amb l'altre apropadets.

Febles ulls se desclogueren
per donar-me un bell somris.
¡Vaig sentir al fons de l'ànima
el goig pur d'un cor feliç!

Raig de sol vingué a mon rostre,
encenent-lo cegament.
¡Quin esclat de joia i besos!
¡Quanta llum aquell moment!

EMILI GRAELLS CASTELLS

Extrems

Per a un paleta, fer una obra de caritat.
Per a un distret, perdre el temps.
Per a un fart, fer-se un tip de riure.
Per a un lladre, pendre paciència.
Per a un forçut, aixecar un fals testimoni.

TOMÁS MORATÓ

L'HISTORIETA A L'ESTRANGER

LO AGRADABLE I LO ÚTIL

—Faci el favor de donar-me aquella joguina...

...que, degudament modificada...

...distreurrà al meu noi i al mateix temps estalviarà a la cuinera de fer la pilota.

(Del Pèle-Mêle.)

Miscel·lania

Hi havia un catedràtic molt curt de vista, i els seus alumnes varen fer entrar un ruc a classe.

El catedràtic, veient un bulto que feia ombra, va dir:

—Faci el favor de seure entre'ls seus companys.—

JOSEP JUNQUE (Pegatinç)

En Camacurt pel món

Solució de l'enigma

EL nostre turista ja no sabia què pensar-ne de lo que li passava, decantant-se a creure que's trobava entre una colla de ximplés.

Amb la major sorpresa va veure que la donzella blanca era tancada en un calabòç fosc i tètric del castell.

Disposat a sortir en defensa de la dèbil damisel·la, en Camacurt se n'anà a trobar als que l'havien segrestada, increpant-los durament per lo que feien; i ja estava decidit a anar a cops de puny, quan amb la major sorpresa va veure que a les seves amenaces li contestaven rient com uns ximplés.

Per a acabar d'adobar-ho, un d'aquells marquesos o comtes entrà en el calabòç mentre la princesa plorava a llàgrima viva, i li contà lo que en Camacurt havia fet en sa defensa. I ella, en lloc d'agrair-l'hi, esclatà també a riure, talment com si es tornés boja, oblidant tot seguit

la trista situació en que's trobava. En Camacurt no ho sabia entendre. El comte i la princesa reien tots dos quan, moments abans, el mateix comte l'havia empresonada.

I encara es sorprendé més quan va veure que, totjust el comte la va deixar, va posar-se a plorar tot seguit amb gran desconsol.

Ademés, mentre així estava plorant, va entrar al calabòç l'home de l'orga i es posà a rodar la maneta, mentre ella es cargolava de dolor i de tristesa.

Lo xocant era que, a l'hora de dinar, tot s'arreglava. La donzella eixia del calabòç i es seia a taula tant contenta.

Per més que en Camacurt s'aplicava en endevinar a què obeïen aquestes estranyeses, no atinava en comprendre-ho.

Amb els ulls més oberts que una finestra es mirava totes aquelles maniobres, en les que a estones ell també hi prenia part; i mentres estava així, varen anar a dir-li que si volia podia deslliurar a la princesa, donant-li una llima per a llimar les cadenes.

Encara que pensava que aquella damisel·la no mereixia molt que ell se'n preocupés, no va voler negar-se a prestar-li tant gran servei, i ja's dirigia cap a la porta del calabòç, que era ben oberta, quan li indicaren que calia que hi entrés per la finestra.

Tot estranyat, va fer-ho així. Entrà i llimà les cadenes que, per cert varen cedir molt aviat. La princesa se li agenollà al peus remerciant-lo. Sortiren del calabòç, i a la porta hi havia una carroça. Puja-ren allí tots dos, i quan ell ja creia poder fer còmodament un llarg viatge, va veure que la carroça es deturava a quatre passes.

La solució de tot aquest estrany problema, la trobà en Camacurt l'endemà mateix d'aquell dia.

En una de les sales del castell varen penjar-hi un llençol, i tots els personatges se varen asseure davant.

Al cap d'un moment, la sala quedà fosca, i en el llençol començà a reproduir-s'hi tot lo que havien fet; però lligat de tal manera, que semblava una història de debò.

En Camacurt se quedà entusiasmat al veure's allí reproduït, vestit de patge, sostenint el ròc de la dama; però lo que li agradà més fou veure's a si mateix saltant per la finestra del calabòç i deslliurant a la princesa.

Els nostres aixerrits lectors ja hauràn comprès de lo que's tractava. En Camacurt havia trobat una companyia francesa d'actors de cinematògraf que feien una pel·lícula, i al veure'l jove net varen utilitzar-lo com a patge.

Com que en Camacurt era fill d'un poble en el qual no s'hi havia vist mai un cinematògraf, no va conèixer lo que feien, i es cregué que era una orga lo que, en realitat, no era altra cosa que l'aparell de l'operador de cinematògraf.

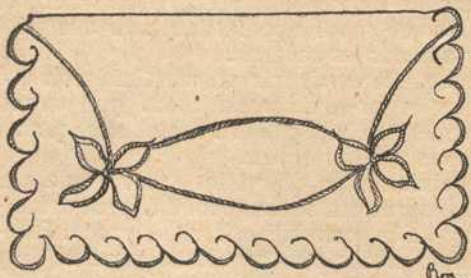
J. M. F.

El Suplement d'En Patufet corresponent al present número publica el dotzè folletó de la preciosa noveleta «En Jordi Bel en el país de l'or». Amb aquest Suplement se regala el conte complet «El llibre meravellós», den Manel Mari-nel·lo.

PER A NOSTRES LECTORES

COBRE-CALAIXERA

La calaixera és un moble que va caient en desús sense cap raó, ja que hem de reconèixer que fa molt servei, motiu pel qual l'anomenen els castellans *có-moda*.

Entre altres ventatges, té la de que al damunt pot col·locar-s'hi un tocador.

Es cert que la moda ens ha portat els armaris, però

això no vol dir que s'hagi de despreciar la calaixera.

Per a confeccionar aquest cobre-calaixera, agafareu set pams de tela de l'anomenada crespó de fil; hi dibuixareu, segons el model, un fístó de tany bastant gran, després una flor a cada extrem, per la part inferior, i un cordó que, passant per entre les flors, arriba a unir-se amb el fístó.

Aquest fístó el fareu blanc i molt ben perfilat; les floretes poden fer-se a l'anglesa, o, sense foradar, al relleu; també les fareu blanques, i el cordó pot fer-se també al relleu molt poc abultat, o bé amb cordó fals. Naturalment que en la part on no hi va fístó s'hi fa una vora molt fina amb vainica.

ROSA CAMARASA

Un aplaudiment d'EN PATUFET

Acostumats a veure reproduïts en els cromos que reparteixen els fabricants de xocolata els dibuixos més esgarriuosos de guerres, calamitats i *fierros males*, en procediments litogràfics barroers, sense la més petita noció d'art, ens ha sorprès en gran manera la col·lecció que la important casa de la *Filla d'A. Amatller* ha posat en circulació i que consisteix en petites reproduccions dels més cèlebres quadros dels grans mestres clàssics de la pintura. No cal dir lo que EN PATUFET s'alegra de que hi hagi qui es preocupi de fomentar la cultura dels petits col·leccionistes per un procediment tant eficaç com el dels cromos de la xocolata.

Nostra més coral felicitació a la casa *Amatller*, la xocolata de la qual, ja bona de si, serà desde ara doblement apreciable pel regal que l'acompanya.

En un col·legi

El mestre.—Tens molt mal caràcter...

El deixeble.—¡Ai! ¡ai! ¡Si mai m'enfadol!

El mestre.—No, home, no. Vull dir que tens molt mal caràcter de lletra.

EDUARD FERNÁNDEZ

Versos de riure

Epígrama

En cert aplec escollit
de gent de l'aristocràcia
s'hi trobava un presumit
amb pretensions de fer gràcia.
I sense venir a tom,

va exclamar de cop i volta:
—Vaig a fer riure a tothom
dient una poca-solta.—
I un contentuli, amatent,
irònic, va contestar:
—Serà així, segurament;
no té pas més que parlar.—

NYIC

ELS COL·LABORADORS D'EN PATUFET

- ¿I tu vols ser soldat?
— Sí.
— ¿De què? ¿D'infanteria, de cavalle-
ria...?
— No; de quota.

L'orgullosa

Vivia en un sumptuós castell
una noble senyoreta, nomenada
Gertrudis, la qual estava molt sa-
tisfeta de sa posició social.

Un dia va presentar-se una ne-
na, filla d'un pobre moço, an el
castell i demanà, en nom del seu
pare moribond, per a veure a la
Gertrudis.

Aquesta va rebre-la amb gens
d'humilitat, i al dir-li la nena que
desitjava son pare veure-la per a
comunicar-li un secret confiat, la

EXAMEN D'ELECTRICITAT

El professor. — Velam: ¿per a què ser-
veix el galvanòmetre?

L'alumne. — Doncs... doncs per a midar
la galvana.

Gertrudis, fent gala d'un orgull
ridícol, va burlar-se de la preten-
sió del trist obrer, dient a la nena
com a resposta i amb to irònic:

—Seria xocant veure's una per-
sona de la meua posició fent camí
a vostra cabana per a escoltar
alguna confidència insubstancial.
Vés, i digues al teu pare que no
tinc temps.—

Moments després, la nena,
que's deia Maria, vingué de nou
al castell, i de genollons pregà a
la senyoreta Gertrudis que anés a
veure son pare, dient:

Senyoreta: L'estimo tant, que per vostè fóra capaç d'atravessar l'Atlàntic nedant, passar entre flames o entre mitja dotzena de tigres famolencs. De vostè,

RICARD

P. D. Aquesta nit passaré per davant de casa seva, si no plou.

— ¡Senyoreta, correu a veure mon pare! Durant la guerra, la vostra mamà feu amagar en un dels murs d'aquests voltants una important quantitat d'or i plata, ordenant al meu pare no us digués el lloc fins que comptéssiu vint anys; mes com la mort s'apodera per moments d'ell, no pot allargar el notificar-vos-ho. —

La noble senyoreta, sens preocupar-se de la nena ni de res més, corregué a la cabana de l'honrat i pobre obrer; mes com havia tardat tant a anar-hi, el pobre acabava de morir, no podent notificar el secret que durant tants anys havia guardat.

¡Ja podeu comptar quins no foren els esforços de l'orgullosa Gertrudis per a veure si trobava el tresor! Tots els murs foren destruïts, i el tresor no aparegué. ¡Just premi a son orgull!

Tota la vida va penedir-se del seu orgull, ja que l'havia privat d'una considerable fortuna; mes si bé és veritat que perdé aquesta, no deixà d'adquirir-ne una altra, puix desde allavors la modestia i senzillesa la caracteritzaven. —

Procurem apartar de nosaltres el més lleu impuls d'orgull i vanitat.

Traduit del francès per

VICENS BORRÀS

FESTES DE L'INFANTESA A OSTENDE

Cursa humorística de cercols. — Petits concorrents celebrant els incidents de la cursa. — Preparant-se per a la cursa.

Epígrames

Parlant d'un tísic, en Tort,
amb la seva tia Agnès,
deia:—¡Ai, Senyor, tant viu que és!—
i era el pobre quasi mort.

— ¿Què li van dar per sopar
al Josep, a càl Cardús?
— Ja ahir m'ho vas preguntar,
i t'ho vaig dir, cap de lluç.—

— ¿Que no ha vingut el basté?—
deia a sa esposa en Pau Malles,
i aquesta li respongué:
— Sí, i t'ha portat les morralles.—

El gendre de casa el Noves
tothom diu que no fa el pes,
i el va pesar l'Antonès
i feia més d'onze arrobes.

JOAN MARTÍ I TRENCHS

El roser

La Dolors havia plantat en un test
un roser, del qual tenia mo t de
compte. Cada vespre l'entrava a sa
cambra, per a preservar-lo de l'aire
humit de la nit. Mes un dia s'oblidà
d'aquesta tasca necessària, i al matí
següent les roses estaven marcides
per la gelada de la nit.

Reflexió.—No és solament per les
roses que la negligència pot des-
truir el fruit de molts treballs; les
qualitats del cor i de l'esperit són
com les flors, que exigeixen una
constant atenció. Un sol oblit del
deure pot fer-nos sortir per a sem-
pre del camí de la virtut.

Traduit per
ROSA SAGAU

Combles

El d'un calvo: posar-se-li els ca-
bells de punta.

El d'un sastre: casar-se amb una
americana.

El d'un pasticer: fer pa amb la
massa de les sangs.

El de la tafaneria: mirar al teatre
amb gemelos de punys.

El d'un serrador: serrar una viga
amb la Serra del Guadarrama.

El d'un astrònom: casar-se per a
observar la lluna de mel.

El d'un pianista: tenir la seva dona
que's digui Tecla.

El d'un ferroviari: fer pasar un
tren per la Via Làctea.

El d'una pianista: tocar amb el dit
al cel.

J. BOSCH I BARRERA

Refrans adobats

Qui endavant no mira... senyal
que mira enrera.

Si vols estar ben servit... vés a la
fonda.

Qui no vulgui pols... que's compri
un plomer.

Com més parents... més familia.

Qui fa un cove... pot posar-se a
cistellaire.

J. ZUFERRI

LES MAGNÍFIQUES PLATGES D'OSTENDE

Els nens i les nenes en aquelles platges, les quals permeten córrer molt troc dintre de l'aigua sense que aquesta els pugui arribar a cobrir.

Els dos caminants

*Als meus amics
R. Balanzó i Joan Amat*

Dos amics, anomenats Pau i Manel, anaven en direcció cap a la ciutat més pròxima.

Tot d'una, en Manel vegé al mig del camí una bossa plena de diners. Acostant-se tot seguit nostre home, la recollí i se la posà a la butxaca.

El seu company, molt content, digué:

—¡Quina sort la de nosaltres!
—No —objectà en Manel;— la sort és meva.—

En Pau no parlà més i els dos continuaren caminant.

Aviat arribaren a un bosc, i, a l'atravessar-lo, tres lladres els deturaren.

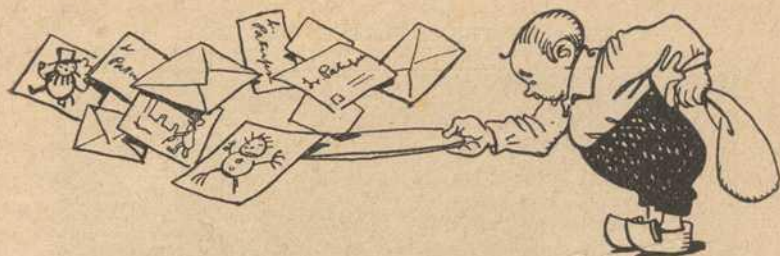
—¡Estem perduts! —crià en Manel, demanant socors.

—¡Tu sol estàs perdut! —li refutà en Pau, —puix jo no tinc res per a defensar.—

En Manel va haver d'entregar la bossa, i va comprendre que per a tenir amics en la desgracia, és precis no ser egoista.

Tradult per

J. SOLER

El Calendari d'EN PATUFET per a 1914

Com que volem que'l nostre Calendari sia encara millor i més interessant que l'anterior, hem començat ja'ls primers treballs de confecció, per lo qual

Invitem

als nostres volguts col·laboradors a enviar-nos ninots i escrits per a dit Calendari.

Recomanem als joves escriptors que'ns enviïn únicament treballs originals i que sien curts.

Els envíos d'original per al Calendari s'han de fer en un sobre sense cloure, franquejat amb un quart de cèntim els de fora, i amb cinc cèntims els de l'interior de la ciutat, enviant-hi solament original per al Calendari i posant en el cap del treball l'indicació visible: «Calendari 1914», i en el sobre l'indicació: «Original per a impremta.»

EN PATUFET

Acudits

El jutge.—Acusat, si no té res més per respondre, haurà d'anar a la presó.

L'acusat.—¿Per respondre? Sí, senyor, si que tinc.

El jutge.—¿Què té?

L'acusat.—La llengua.

Enviat per
GASPAR VIRELLA

—A veure, Lili; no s'ha d'ésser tant percososa. ¿Per què no vols aprendre de llegir?

—No val la pena, puix quan s'és gran, tothom ne sab. —

—

Un marrec de sis anys se'n va per primera vegada a l'escola;

El pare.—Sobre tot sàpigues que si tens males notes ens faràs molta pena.

El noi.—Però, papà: ¿que seré jo qui darà les notes?

FRANCESC CARCERENY

Per telefon:

—Escolti.

—¿Què vol?

—¿Voldria fer-me el favor de dir-me si aquest bitllet de banc és fals?—

JOSEP BACH

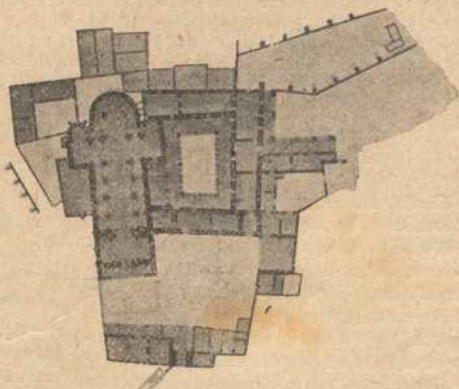
Catalunya artística

Sant Pere de Roda

(Continuació)

DAVANT del plànol que acompanya el segon article publicat tractant d'aquest monument, i que reproduïm en aquest, pot veure's com, precedint a l'iglesia, hi ha un troç com si fos una avant-nau, una mena de porxo. És l'atri, anomenat també *galileia*, que'ns recorda el *nartix* de les primitives basíliques llatines, desde ont els catecúmens, o sia els no admesos encara a les cerimònies del culte, podien presenciar aquestes.

Aquest porxo o atri és cobert, com l'iglesia, per tres voltes, la del mig de canó, i les laterals de quart, apoiant-se la primera sobre uns arcs de mig punt que divideixen l'espai en tres naus; però aquestes voltes són de menor altura que les que cobreixen l'iglesia; així la fatxada de la mateixa sobresurt pel damunt de la teulada del porxo, obrint-se la porta principal a sota d'aquest.

R. MUNTANER

(Seguirà)

Totes les solucions. — Carmeta Barbany, germans Vidal, Angeleta Torrés, Josep Solsona, Marcell Bayer, Enriqueta i Maria, Angel Vila, Magda Riera, Consol Bernis, Maria Planàs, Joana Arias, Carme Gil

Tres solucions. — Germans Feliubadaló, Roser i Lluís Confi, Joaquim Vallés, Teresa Canales, Rosendo Fullà Ruscalleda, Enric Verdú, J. Ravetllat, Bru Aloy, Carmeta Jalme, Eduard Fernández.

Dues solucions. — Germans Simó, Enric Puig, Alfred Massip, Maria i Manel Bellver, Joan Umbert, Josep Concepció, Guillem i Dolors Puig i Sadurní, Francesc Suñer

Cristòfol Rocabert Roca, Joaquim Estapé, Francesc Olivé, Concepció i Joan Mari, J. Cots, germans Saba, Ramón Bassa, Dolors Prat, Josep Bassa, Tereseta Canales, Eduard Estape.

Una solució. — Ramón Murillo, L. Cabanes, Rosalía Vilà, Francisqueta Escayol, Josep Escayol, Josep Herrera, Lluís Servitje Claramunt, Ramón Puelo, Cónxita i Mercè Rius, J. Duelo, Manel A., Josep Jover, Ricard Paradell, Maria Saleta i Got, S. Oliver, Maria Carbó, Ramón Paradell, Francisco Picó, Mercè Llarí, J. Coma, Manel Miralles, Antoni Munné, Marià Vilà, Joan Bosch, Maria Carbó, Maria Roca, Pepet Got i Bas, Ramona Balvey, Biale Rius, Manel Passolàs, Lluís Cerdà, Teresina Peris, Teresina Alberti, Anselm Tarra, Josep Dàmaso Tauler, Josep Vila, Antò Tubella, Emili Vedom, C. i Andreu Esteve, germans Bellver, Pepeta Capellades, Conxita Dagà, R. Fuster, Domingo Jarell.

ENDEVINA, ENDEVINETA

CARTA NUMÈRICA

Sra. D.^a 12345678 5438

3258

Distingida senyora: Acabo de rebre sa carta, en la qual em fa saber que la seva 7678 ha fet la primera Comunió Rebi, senyora, la mes coral enhorabona, i serveixi's entregar-li, de part meua, aquesta 1278 estampa com a record.

Sabrà que'l seu germà 58.63 ha comprat el 5432 de prop de casa.

Sens res més de nou, rebi els afectes de la meua germana 3438 i vostè disposi de son servidor, q. b. s. p.

1236547 747633

FELICIA CLARIANA

LOGOGRAF NUMÈRIC

CAMBELL
1 2 3 4 5 6 7 8 — Poble de Catalunya.

7 7 6 8 2 5 2 — Peix.

1 2 3 6 7 2 — Nom de dona.

7 7 6 5 6 — Flor.

5 2 6 3 — Fruita.

3 2 5 — Part del món.

7 2 — Nota musical.

7 — Consonant.

ELISA PADRÓ

TARGETA

RITA DIAS TOL

Combinar les presents lletres de manera que's llegeixi el nom d'un gran moviment de per tot Catalunya.

CRISTÓFOL PONS BOSCH

ACRÓSTIC

F . . . . .
I . . . . .
G . . . . .
U . . . . .
E . . . . .
R . . . . .
A . . . . .
S . . . . .

Substituir els punts per lletres, de manera que resultin noms de dona.

ENRIC LAPEDRA FÀBREGA

SOLUCIONS A LO INSERTAT EN EL NUMERO ANTERIOR

A la xarada: Solteronas. — Al jeroglífic: Combinacions. — A la targeta: Lima, Montevideo. — A l'intrínquilis: Corbata.

Redacció i Administració: Cardenal Casañas, 4 (Riera del Pi)

BARCELONA. — Impremta de FIDEL Giró, carrer de Valencia, núm. 233

Biblioteca "Patufet"

Volums publicats

A UNA pesseta

- I - **Contes per a nois**, per en Manel Marinell. Il·lustracions den Junceda. (Agatat.)
- II - **De quan les besties parlaven**, per en Manel Folch i Torres. Il·lustracions den Llaverías. (Agatat.)
- III - **Veusaquí que una vegada...** Rondalles den Josep Morató. Il·lustracions de l'Apa.
- IV - **Per a cors joves**, per Enric de Fuentes. Il·lustracions de l'Opisso.
- V - **Senyor Ruc, mestre d'estudi**, per en Pompeu Creu-het. Il·lustracions den Cornet.
- VI - **De cada color**. Contes, faules, historietes, narracions, per en Ramón Suriñach Baell.
- VII - **Encara parlen les besties**, per en Manel Folch i Torres. Il·lustracions den Llaverías.
- VIII - **Contes del vent**, per en Pere Prat Gaballí. Il·lustracions den Junceda.
- IX - **Aventures extraordinaries den Massagrán**, per en Josep M.ª Folch i Torres. Il·lustracions den Junceda.
- X - **Noves aventures den Massagrán**, per en Josep M.ª Folch i Torres. Il·lustracions den Junceda.
- XI - **El Gegant dels aires**. Novela d'aventures, adaptació de J. M. F. (Volum I.)
- XII - **El Gegant dels aires**. Novela d'aventures, adaptació de J. M. F. (Volum II.)
- XIII - **En Bolavà detective**. Memories íntimes d'un detective aixirit, per en Josep M.ª Folch i Torres. Il·lustracions den Junceda.
- XIV - **Aventures den Bolavà en el país dels xinos**. Memories íntimes d'un detective aixirit, per en Josep M.ª Folch i Torres. Il·lustracions den Junceda.
- XV - **Per les terres roges**. Noveleta d'aventures, adaptació de J. M. F. Il·lustracions den Llaverías.
- XVI - **Fugint de les terres roges**. Noveleta d'aventures, adaptació de J. M. F. Il·lustracions den Llaverías.
- XVII - **Vida i aventures den Jordi Bel**. Noveleta original den Josep M.ª Folch i Torres. Il·lustracions den J. Llaverías.

Manuscrit Català, compost d'autògrafs de tots els Mestres en Gai Saber i d'altres Poetes i Prosistes catalans. Preu: 1,50 ptes.

De venda en la Llibreria Baguñà, Cardenal Casañas, 4

PER PENSAR MASSA LES JUGADES

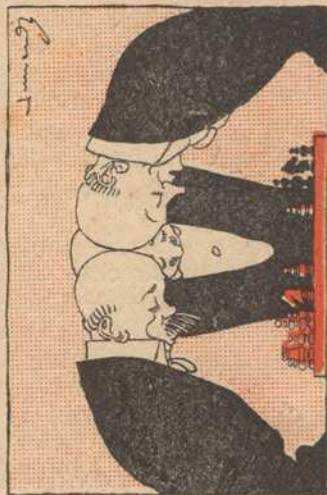
No és una vegada sola,

ne podríem omplir sacs

de les que, jugant a escacs,

s'acaba fent carambola.